

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

تیر ۱۴۰۲

«پژواک بی‌عدالتی»:

رویدادی جهانی در گرامیداشت ۱۰ زن بهائی

۲ تیر ۱۴۰۲

لندن - شامگاه چهارشنبه، اجراهای هنری و سخنرانی‌های تأثیرگذار در بزرگداشت ۱۰ زن بهائی که ۴۰ سال پیش در ایران اعدام شدند در سالن مرکزی وست‌مینستر (Westminster) در لندن طنین‌انداز شد. این مراسم بزرگداشت جهانی بخشی از کمپین «داستان ما یکیست» بود - کمپینی یک ساله که یاد و خاطره ۱۰ زن بهائی را گرامی می‌دارد و تلاش‌های جاری برای برابری جنسیتی در ایران را مورد توجه قرار می‌دهد. در روزهای گذشته نشست‌های مشابهی در کشورهای مختلف از جمله در پنج معبد بهائی در سراسر جهان برگزار شده است. میزبانان این نشست جامعه جهانی بهائی (BIC) و دفتر روابط عمومی بهائیان بریتانیا بودند که ۱۵۰ شرکت‌کننده از جمله مقامات دولتی، مقامات سازمان ملل متحد، نمایندگان سازمان‌های جامعه مدنی بین‌المللی، مدافعان برجسته حقوق بشر و روزنامه‌نگاران از چندین کشور را گرد هم آوردند. از اعدام غم‌انگیز این زنان به عنوان نمادی از فداکاری‌های زنان در همه جا برای اصل برابری یاد شد. این مراسم به صورت زنده پخش و به طور گسترده توسط رسانه‌ها پوشش داده شد. بخش‌هایی از مستندی ساخته رادیو فردا با عنوان «پیش از سپیده دم» - در اشاره به زمان اعدام این زنان- در این مراسم پخش شد.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در مورد اهمیت این نشست صحبت کرد و گفت که جامعه بهائی این گردهمایی را به «همه‌زنانی که در ایران به تلاش برای برابری جنسیتی ادامه می‌دهند» تقدیم کرده است. خانم فهندژ داستان دلخراش این ۱۰ زن بهائی را بازگو کرد که به دلیل امتناع از انکار ایمانشان، جان‌شان را از دست دادند. او تصویر واضحی از لحظات پایانی زندگی آنها و جنایاتی که متحمل شدند ترسیم کرد.

مونا محمودنژاد ۱۷ ساله یکی از این زنان بود که در انشایی در مدرسه‌اش از اشتیاق خود به آزادی و برابری نوشته بود و از معلمانش پرسیده بود که چرا به او اجازه نمی‌دهند عقاید خود را آزادانه ابراز کند. خانم فهندژ گفت که این انشاء منجر به اخراج او از مدرسه و بازجویی در زندان می‌شود.

وی افزود: «امروز ما آرزوهای مونا را محقق می‌کنیم. پیام او در رادیو و تلویزیون در سراسر جهان پخش می‌شود. سخنان او در سطح جهانی منعکس می‌شود، در کشوری پس از کشور دیگر به اشتراک گذاشته می‌شود و در اتاقی طنین‌انداز می‌شود که افراد سرشناس آمده‌اند تا زندگی او و زندگی ۹ عضو دیگر جامعه‌اش را که با او اعدام شدند گرامی بدارند.»

جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران که در این مراسم حاضر بود گفت: «اعدام این زنان... یادآور غم‌انگیز مبارزه بی‌وقفه در ایران برای حقوق بشر و برابری جنسیتی است، مبارزه‌ای که برای چندین دهه ادامه دارد و بر زنان از هر دین و پیشینه‌ای تأثیر گذاشته است.»

فیونا بروس (Fiona Bruce)، عضو پارلمان و سفیر ویژه نخست‌وزیر بریتانیا برای آزادی مذهب و عقیده، با تکرار احساسات مشابهی گفت: «امیدوارم و باور دارم که صدای جمعی... اتحادهای جهانی ما با همکاری هم صدایی قوی تر از هر کشوری به تنهایی در دفاع از شما خواهد بود.»

نسیم پایانی از سازمان عفو بین‌الملل در سخنرانی‌اش درباره کمپین داستان ما یکیست بر اهمیت این پروژه تأکید کرد و از همه مردم خواست که «به این جریان بپیوندند و مشارکت کنند و صدای افراد متعدد دیگری باشند که نمی‌توانند آزادانه در داخل کشور و بدون ترس از مجازات به این کمپین بپیوندند.»

جیم شانون (Jim Shannon)، عضو پارلمان و رئیس گروه پارلمانی همه احزاب در زمینه آزادی دین یا عقیده، در سخنرانی‌ای صمیمانه گفت: «بخشی از کار ما شهادت دادن به وقوع این اتفاقات است تا اطمینان حاصل کنیم که هیچ دولتی نتواند بگوید از این اتفاقات بی‌خبر بوده است.»

«در این راستا، من می‌خواهم اسامی کسانی را که به قتل رسیده‌اند بلند بخوانم. این هم به نوعی ادای احترام به آن‌ها است و هم برای اینکه ثبت شود که با وجود بی‌رحمی رژیم، این زنان امروز هم الهام‌بخش ما هستند.»

خانم فهندژ به میراث ماندگار ۱۵ زن بهائی اشاره کرد و توضیح داد: «حکومت ایران ممکن است بر این باور باشد که با اعدام افراد بی‌گناه به خاطر عقایدشان می‌تواند آنها را ساکت کند، اما... همانطور که این جلسه امروز نشان می‌دهد،... صدای آنها مانند بذر گل تکثیر شده و میراث آنها ادامه می‌یابد و الهام‌بخش میلیون‌ها نفر می‌شود.»

او گفت که هدف این بزرگداشت تنها مرور این فاجعه که در گذشته اتفاق افتاده نیست بلکه همچنین تصدیق و توجه به تلاش‌های کنونی برای مبارزه در مسیر برابری و آزادی است.

این رویداد بخشی از کمپین داستان ما یکیست بود که به مناسبت چهلمین سالگرد اعدام ده زن بهائی روز ۱۸ ژوئن توسط جامعه جهانی بهائی با یک برنامه دو ساعته در شبکه‌های اجتماعی راه‌اندازی شد.

بینش‌هایی از میدان عمل:

پادکستی پروژه‌های فوندائیک در زمینه کشاورزی را بررسی می‌کند

۴ تیر ۱۴۰۲

کالی، کلمبیا - در این قسمت پادکست، لزی استوارت، مدیر اجرایی فوندائیک، با سرویس خبری در مورد برخی از پروژه‌های موسسه فوندائیک، به ویژه پروژه‌های متمرکز بر حوزه‌های کشاورزی، تولید و توزیع مواد غذایی گفتگو کرد. خانم استوارت شیوه‌هایی که اصول بهائی همچون هماهنگی علم و دین، یگانگی نوع انسان و خدمت خالصانه به اجتماع می‌توانند مردم را الهام بخشند تا مسئولیت پیشرفت و رفاه خود را به عهده بگیرند بررسی کرد. در یک مورد خانم استوارت توضیح داد که چگونه فارغ‌التحصیلان جوان برنامه آمادگی برای اقدام اجتماعی (PSA) که به عنوان «مروجان سلامت جامعه» شناخته می‌شوند، به طور فزاینده‌ای به مراقبت، حفظ و احیای محیط طبیعی توجه می‌کنند. او می‌گوید این پروژه‌ها به بازیابی برخی از گونه‌های بومی که به دلیل تک‌کشتی آسیب دیده‌اند کمک می‌کنند.

خانم استوارت توضیح می‌دهد که تلاش‌های جوانان شرکت‌کننده در برنامه آمادگی برای اقدام اجتماعی نه تنها نحوه تعامل افراد یک جامعه با یکدیگر را تغییر می‌دهد، بلکه باعث افزایش توانایی آنها برای رسیدگی به چالش‌های محلی نیز می‌شود.

خانم استوارت گفت: «جوانان نسبت به سهمی که می‌توانند از طریق کاشت درخت و تولید غذا داشته باشند آگاه‌تر می‌شوند که این خود باعث تغییر روابطشان با جوانان دیگر، اعضای خانواده و موسسات جامعه می‌شود.» او افزود که از طریق این تلاش‌ها، جوامع می‌توانند با تقویت همکاری نزدیک بین افراد از سنین مختلف پیشرفت کنند. این به اعضای یک جامعه امکان می‌دهد که «در میان نیروهای انحلال و فروپاشی» احساس امید کنند. ... کاری (هرچند) ساده وجود دارد که آن‌ها می‌توانند انجام دهند، کاری که به رفع چالش‌های جامعه‌شان کمک بسیاری می‌کند.

فوندائیک (Fundación para la Aplicación y Enseñanza de las Ciencias) سازمانی الهام گرفته از آموزه‌های بهائی - در سال ۱۹۷۴ در کلمبیا تأسیس شد و بیش از ۴۰ سال است که بر توسعه توانمندی افراد برای کمک به رفاه اجتماع خود تمرکز دارد.

این پادکست را می‌توانید در سایت سرویس خبری جامعه بهائی به زبان انگلیسی بشنوید.

تجسم آینده‌ای فراتر از بردباری

۱۲ تیر ۱۴۰۲

باکو، آذربایجان - آیا مسیر دستیابی به صلح پایدار، ناگزیر شامل عبور از دوره‌هایی از رنج عمیق است که از اصرار بشر بر دنبال کردن الگوهای رفتار قدیمی ناشی می‌شود؟ یا ممکن است این مسیر با تقویت چشم‌اندازی از یک هویت و هدف مشترک روشن شود؟

این پرسشی بود که رمضان عسگرلی، یکی از اعضای دفتر امور خارجی بهائیان آذربایجان، در کنفرانسی ملی با عنوان «چالش‌ها و چشم‌اندازها درباره دستیابی به همزیستی» مطرح کرد.

این کنفرانس توسط کمیته دولتی انجمن‌های دینی و جامعه بهائی آذربایجان و با حضور نمایندگان مجلس و سایر مقامات دولتی، دانشگاهیان، نمایندگان جوامع دینی، رهبران جامعه مدنی و روزنامه‌نگاران و در پی یک گردهمایی ملی که پیش از این موضوع همزیستی را بررسی کرده بود برگزار شد.

مبارز قربانلی، رئیس این کمیته دولتی، از تلاش‌های کنونی برای صلح صحبت کرد و گفت که این تلاش‌ها نشانه «نیاز بشریت به یافتن راه‌های جدید زندگی و ایجاد روابط جدید» است.

آقای عسگرلی افزود که دستیابی به شکیبایی با وجود اینکه هدفی والا است می‌تواند به عنوان مرحله‌ای از حرکت بشر به سوی درجات بالاتر وحدت اجتماعی و درک یگانگی ذاتی نوع انسان تلقی شود.

آقای قربانلی به سایر اصول بهائی که برای حرکت بشریت به سوی صلح ضروری هستند، از جمله برابری زن و مرد، هماهنگی بین دین و علم، و یکپارچگی عبادت و خدمت اشاره کرد.

به رسمیت شناختن هویتی مشترک

موضوع هویت یکی از مباحث مطرح در این گردهمایی بود.

آقای عسگرلی می‌گوید: «میان پذیرفته شدن یک گروه و ارزش قائل شدن برای آن‌ها در اجتماع تفاوت‌هایی وجود دارد. پذیرفته شدن به این معنی است که شما می‌توانید در این اجتماع زندگی کنید، ما شما را تحمل می‌کنیم. اما ارزش کسی را درک کردن آرمانی والاتر است.»

وی همچنین خاطرنشان کرد که تمایز بین پذیرش و ارزش یک مسئله کلیدی است که باید در هنگام مواجهه با شکاف‌های اجتماعی به آن پرداخت. او تأکید کرد که در قانون این شکاف‌ها، بحران هویت قرار دارد، زیرا مردم و گروه‌ها برای تعریف خود و جایگاه خود در جهان با مشکل مواجه هستند. با این وجود، وی همچنین تأکید کرد که نیاز به تقویت حس هویت مشترک بر اساس یگانگی به نحوی روزافزون مورد اذعان گروه‌های مختلف قرار می‌گیرد.

آقای عسگرلی در ادامه تأکید کرد که تفاوت‌های بین مردم، به ویژه تفاوت دینی، نباید باعث ایجاد اختلاف شود. در عوض، این تفاوت‌ها باید به عنوان جنبه‌های متفاوتی دیده شوند که به یک هویت مشترک غنا می‌بخشند. فضال ابراهیمی، نایب سخنگوی مجلس، گفت: «پیروان همه ادیان باید دست در دست هم برای استحکام کشورمان تلاش کنند.»

آقای عسگرلی افزود: «نشانه یک اجتماع سالم و منسجم درک این نکته است که ما همه یک قوم و ساکن یک وطن هستیم که همان کره زمین است.»

وی ادامه داد: «در این بستر است که می‌توان فصل بعدی داستان شمول‌پذیری و همزیستی در آذربایجان را رقم زد.»

فراتر رفتن از تفاوت‌ها با مشورت

شرکت‌کنندگان خاطرنشان کردند که یک عنصر سازنده در این کنفرانس، مشورت واقعی میان افرادی بود که مشتاق کاوش در آینده کشورشان بود.

آقای عسگرلی گفت: «ما آرزو داریم اجتماعی داشته باشیم که در آن همکاری هر چه بیشتر جلوه‌گر شود.» وی افزود که مشورت ابزاری ضروری در تبدیل این آرزو به واقعیت است.

او گفت: «مشورتی که عدالت وجه مشخصه آن است، گفتگوهای گشوده و صمیمانه را امکان‌پذیر می‌سازد و به افراد با دیدگاه‌های گوناگون الهام می‌بخشد تا تعصبات خود را کنار بگذارند و از هرگونه احساس برتری دوری کنند.»

فؤاد ممدوف، رئیس انجمن فرهنگی سیمرغ، این ایده را بیشتر تشریح کرد و گفت که مشورت می‌تواند دیدگاه‌های گوناگون را هماهنگ و «به بهبود اجتماع کمک کند.»

ایجاد پیوندهای دوستی در محله‌ها

گفتگوها در این کنفرانس بر نقش مهم محله‌ها در تقویت سازگاری اجتماعی تأکید داشت. در محله‌ها است که پیوندهای معنوی میان مردم می‌تواند به آنها کمک کند تا در برابر نیروهای مضر اجتماعی مقاومت کنند و بتوانند به همسهریان خود خدمت کنند.

آقای عسگرلی گفت: «همزیستی مسالمت‌آمیز از قلب فرد شروع می‌شود؛ از داخل خانه و از محله‌اش.»

یکی از نتایج این گردهمایی طرح پیشنهادی مبنی بر ترویج نشست‌های بحث و گفتگوی منظم در تمام سطوح اجتماع آذربایجان برای بررسی موضوعاتی مانند خدمت به هموطنان بود.